

Publicerad 2014-11-23 08:49 av Sefarge

"Östen som hörde rösten och for till den kvinnliga trösten"

En Vintersaga. .. från det "gyllene 70-talet."

Fredagkväll frugan hade åkt
Till "sjuk" Svärmor i Nyköping
Ensam hemma i villan.
Vid en förort till Storstan.
I mitten på sjuttioalet.
Tittade på Sportfiske program
I Tv:n från soffan. Om Pimpelfiske
Kastade ölburk i papperskorg
Tjong,direkt träff,blev inspirerad
Ut i garaget rotade fram
Pimpelspö,drag och Isborr
Tog fram sparken
Och termos blandat med kaffekask
Fullmåne mellan snöblask
Och blåst.Hej och hå
Sparkade iväg ner till Lillsjön
Höll upp sparken med armarna
Sista biten nedför backen
Kom fram stönande
Började att borra.Hörde en röst högt
i fjärran...Du ska inte....Borra här..
Tona bort i snöyran.
Och fullmånen däremellan.
Otäckt..förflyttade sig en bit bort
Och började åter att borra.
Igen dånade rösten med tordön stämma
Du ska inte borra här...
Då kastade sig Östen som hört rösten sig
ner på knä,med bedjande händer upp i skyn
Skrikande allt han kunde
Min Gud.Min Gud.Säg,säg,vad skall jag göra
Då tändes plötsligt fyra månar på långsidan
I Snöstorms vinden.
Och åter hördes tordön stämman

Nu tydligare med Småländsk brytning
Och skrapande ljud ifrån högtalaranläggning
-Ja e inte Gud bare Vaktmästarn
och du sala inte borra i barnas is.
Banne Dej!

På något vis dröjde det bara någon sekund
Innan Spark ekipaget upplöstes i mörkret
Längst med kanten av det översnöade nätstaketet

På morgonen:

Idrottsledaren skrek, iförd fårskinnsrock
Stenmark mössa och kostym
-Va i helskotta! Två borrhål i Isen!
Vaktmästaren kom vinglande på skridskor
Med en hink krossad is och gav till Direktören
Som skrek.-Ge hit, och vi som skall möta
Vesslorna 64. Idag.
Vilka skitningar till sabotörer.
Jag vet nog vem som har gjort detta
Muttrade Vaktmästaren och for snirkelkrokigt
därifrån. Som en annan sårad Isprinsessa
Till förråds och vaktmästerikuren
När han snörat av sig skrillerna
sittandes i den nedsuttna soffan
Tagit på sig skorna
Och kom fram till det lilla skrivbordet
Ändrades plötsligt hans min
Där låg en papperslapp
På den stod det skrivet, med spretiga bokstäver:

Förlåt att det blev till besvär
med hålen. Tog fel. Ö.

Samt en Hundralapp!

Hmm.

Det skulle ju kunna räcka till någon Vinare
och Bolaget var ju öppet ännu.

Sagt och gjort.

På raska ben promenerade Vaktmästaren
fram mot parkeringen, hurtigt svängande
med armarna som en yngling i sina bästa dagar
Direktören vände sig om på isen, drog till en
Busvissling och ropade. -vart skaru?

Vaktmästaren stannade till och ropade
-Till Banken, till Banken, räkningar.

Direktören ropade tillbaka

-Kan du köpa ut en whisky

Brorsan kommer på besök.

Vaktmästaren fortsatte mot bilen
och viftade undvikande med armen
Då for en ny Busvissling genom luften
och en snöboll som träffade bakom örat
Så att Vegamössan föll av.

När han böjde sig nedåt, för att ta upp mössan

Såg han att det låg en tillknölad blöt

Hundralapp i snön. Samtidigt hörde han

Direktören skratt och rop.

-Du får en tia för besväret. Vaktmästaren
vände sig om med sur min och såg honom
fortvarande skrattandes promenera
fram på isen. Plötsligt for hela karln
Med fötterna och hink i vädret
Och slog bakskallen i den hårda isen
Sedan mindes inte han något mer.

Förrän han vaknade upp omtumlad
Liggandes i Vaktmästeriets soffa.

Med Damsektionens ledare

Lillemors storvulna behag

Dinglande ner som abnorma druvklasar
mot hans nästipp ovanför honom

stirrandes honom i ögonen

-Men kära nån, hur känns det.

Hon böjde sig upp.

Utan att invänta svar
vände hon sig mot de andra två.
Hennes anorektiskt bleka väninna Inga.
Som höll om sin kappa,för att inte frysa
Och en lismande Vaktmästare
Som höll en whisky flaska i handen
Och blinkande med ögonen.
Hon sa Högt-jag har hört att hjärnskakningar
kan orsaka impotens besvär,hos vissa karlar
Sedan vände hon på huvudet
Och tittade ömsint mot honom
-Åh.Reinhard
Du är inte ens 40 fyllda.
Vad skall stackars Eivor säga.
Hon tog tag i whisky flaskan
från en häpen Vaktmästaren
Bröt upp förseglingen med ett
knastrande ljud samt med andra handen
Tog en pappmugg från hyllan,tittade ner
blåste i den med ett litet dammoln
Och hostattack som följd,så hela Tigerrandiga
Västen skakade ovanpå den rosa batik T-shirten
Och De välfyllda behagen
-Men snälla gubbar,städa ni aldrig här?
Höllde i en rejäl skvätt,lämnade tillbaks
Flaskan och tog sig en tuting.
-Brr.finns det ingen is på det här stället?
Nä,dags att dra.Flickgymnasiken väntar
Inga kan du ta emot mig.
Vid dörröppningen
stannade hon till och Sa-rengjorde såret,
la på plåster
Behöver nog inte sys,men
Stelkrampsspruta?kolla med läkaren
I alla fall.Ha det bra nu,gubbar och håll reda
på fötterna och allt annat med för den delen
Jäklar!Kan ni aldrig skaffa en rejäl dörr
och trappa på det här stället
Medan hon pressade sin rejäla kroppshydda
I den trånga dörröppningen
Och Skrek-Hjälp,Inga snälla,ta emot

Dörren gick igen med en duns
Det blev tyst, bara den smetiga doften
av erotisk parfym lägrade sig
I det lilla rummet.
Idrottsledaren och tillika Direktören
Reste sig upp från soffan.
-Aj, aj. Mitt huve.
När kommer brorsan.
-Han ringde och sa att han är på väg
Han är på Väg! här är växeln
Får en behålla tian?
Frågade Vaktmästaren med ett
Illmarigt grin.

Framemot eftermiddagen:

Halvliggandes. I Storbrorsans bil
Med plåsterlapp i bakhuvudet
Ropade han plötsligt till.
-Ha, ha. Jag minns, nu minns jag.
Vilka skitningar till sabotörer det finns.
Hugo Slugo från Stora Tuna.
Tittade upp i backspegeln.
Ruskade på huvudet. Åt Lillebrorsan
Direktörn i fårpäls.
Ja, ja han var ju ändå född
den tjugoåttonde i tolfte

På andra sidan vägen passerade
Östen han som hade hört rösten
Med bil i motsatt riktning
På väg till frugan och svärmor
För bättre fly än illa fäkta
När Nöden är som störst.
Med ett fång blommor
Till vardera Dam, lagda i baksätet
Liljor. Rosor. Blå Iris och lite choklad
I Vinterns mörka tid av dolda misslyckanden

Till sist krypa till korset, och med en suck
Vid kvinnans bröst söka tröst
Ce la vie och Amour
Försoning! Åh ljuva försoning
Vad härligt ändå.

Det enda stora som återstod
Invid Nyåret Tid.

Så där för Östen han som hört rösten
I sin röda Amazon. Förhoppningsfullt
I väg.. .. sitt eget 70-tals öde tillmötes...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sefarge med Poeter.se id #48059 innehar upphovsrätten